

A Budapest Környéki Törvényszék, mint másodfokú bíróság a 2.Bpkf.83/2025. számú ügyben a Budapesten, 2025. március 05. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

V é g z é s t :

A rágalmazás vétsége és más bűncselekmény miatt Füssy Angéla és társai ellen indított büntető ügyben a Budaörsi Járásbíróság 2025. január 10. napján meghozott 10.Bpk.7/2025/2. számú végzését hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróságot az eljárás folytatására utasítja.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság 2025. január 10. napján meghozott 10.Bpk.7/2025/2. számú végzésével a Varnus Xavér feljelentése alapján Dúró Dóra és társai ellen rágalmazás vétsége és más bűncselekmény miatt indult magánvádas büntetőügyben Füssy Angéla és Bánsági Andor feljelentettek vonatkozásban az ellenük rágalmazás vétsége [Btk. 226.§ (1) és (2) bekezdés a), b) és c) pontja] miatt indult büntetőeljárást a Be. 492.§ (2) bekezdés a) pontja alapján – a vád tárgyává tett cselekmény nem bűncselekmény – megszüntette.

A megszüntető rendelkezés indokolásának lényege szerint a vád tárgyává tett cselekmények közül Füssy Angéla azon cselekvősege, hogy Dúró Dóra Facebook oldalán közzétett „Nyílt levél a Zeneakadémia vezetőjének Varnus Xavér ügyében” című bejegyzését megosztotta, azért nem bűncselekmény, mert a bejegyzés tényállítást nem, csak becsület csorbítására alkalmas véleményt tartalmaz, így rágalmazás szempontjából nem, csak becsületsértés tekintetében lehet tényállásszerű. Utóbbi bűncselekmény ugyanakkor nem tartalmazza a híresztelést - aminek a más által készített tartalom megosztása tekinthető - mint elkövetési magatartást, így a vád tárgyává tett magatartás egyik különös részi tényállással sem illeszthető. A vád tárgyává tett további cselekvőség, a feljelentő által sérelmezett, a Magyar Jelen YouTube csatornáján megjelent riport tekintetében pedig az elsőfokú bíróság egyrésztől ugyancsak a tényállítás hiányát látta rögzíthetőnek, megjegyezve, hogy amennyiben a sérelmezett szöveg egy része tényállításnak is lenne tekinthető, a Btk. 226.§ (3) bekezdésben írott büntethetőséget kizáró ok a büntetőjogi felelősség megállapítását akkor is kizárja.

Az elsőfokú bíróság végzésével szemben Varnus Xavér feljelentő élt fellebbezéssel jogi képviselője útján.

Fellebbezésének indokolásában előjáróban megjegyezte, hogy az elsőfokú bíróság Dúró Dóra feljelentett vonatkozásában mentelmi jogára tekintettel a büntetőeljárást felfüggesztette, a fellebbezéssel támadott határozatával Füssy Angélával és Bánsági Andorral szemben az ellenük a Btk. 226. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a), b) és c) pontja szerint minősülő rágalmazás vétsége miatt indult büntetőeljárást megszüntette. Ehhez mérten súlyos eljárási hibaként sérelmezte, hogy ugyan a feljelentés Gyimesiné Nyulassy Beatrix feljelentett vonatkozásában is tartalmaz vád tárgyává tett cselekményt, és kifejezetten feljelentettként jelöli meg a nevezettet, az ő vonatkozásában semmilyen rendelkezés nem született, és a járásbíróság kezelőirodája telefonos tájékoztatása alapján nincs is több eljárás folyamatban jelen ügyben Dúró Dóra felfüggesztett eljárásának kivételével.

Egyetértett az elsőfokú bíróság azon álláspontjával, hogy a feljelentő Dúró Dóra által nagy nyilvánosság előtt pedofil szexuális ragadozóként történt említése a becsület csorbítására alkalmas kifejezés használatát kimeríti, egyben túlmutat a megengedett és a véleménynyilvánítás szabadságát élvező kritika, bírálat körén, ezért büntethetősége és bizonyítottsága esetén ezen cselekmény

alkalmas a Btk. 227. § (1) bekezdés b) pontja szerinti becsületsértés vétségének megállapítására. Vitathatónak ítélte ugyanakkor az elsőfokú bíróság azon okfejtését, hogy a „pedofil szexuális ragadozó” kifejezés sem a rágalmazás körébe vonható tényállításnak, sem tényre közvetlenül utaló kifejezés használatának nem minősíthető.

Hangsúlyozta ezzel összefüggésben, hogy a pedofiliának kizárólag egyetlen jelentése ismert, ez pedig a serdületlen gyermekek iránti szexuális vonzalom. A „pedofil” cselekménynek a megvalósulása tehát mindenképpen bűncselekménynek minősül, hiszen a megvalósított pedofiliának nincsen semmilyen jogilag vagy társadalmilag elfogadott formája. A „pedofil” szónak a „ragadozó” szóval való összekapcsolása ezen túl egyértelműen arra utal, hogy a feljelentő ezt a bűncselekményt elkövette. Ugyanis valaki lehet pedofil vonzódású a bűncselekmény elkövetése nélkül is, ugyanakkor a ragadozó szó csakis megtörtént cselekményt, megvalósult áldozati pozíciót jelenthet. Ez így meglátása szerint egyenértékű tehát annak állításával, hogy az ekként megnevezet személy valamilyen a gyermekek sérelmére elkövetett szexuális bűncselekményt követett el. Ez pedig olyan tényállítás, ami - ahogyan azt a elsőfokú bíróság is rögzítette idézett érvelésében - semmi esetre sem férhet bele a véleménynyilvánítás szabadságába. Kiemelte, hogy a feljelentővel szemben soha, semmilyen pedofiliával, kiskorú sérelmére a Btk. XIX. fejezetében szabályozott (vagy egyéb) bűncselekmény miatt büntetőeljárás nem volt folyamatban.

Kifejtette továbbá, hogy az elsőfokú bíróság a feljelentésben vád tárgyává tett, Füßy Angéla által Bánsági Andorral készített riport kapcsán nem volt figyelemmel arra, hogy a Btk. a rágalmazás bűncselekményének elkövetési magatartásaiként a tényállítást, a híresztelést, illetve a tényre utaló kifejezés használatát jelöli meg. Ezen riportban a feljelentőről azt a tényállítást híresztelték, hogy gyermekkorában szexuálisan megrontotta az unokatestvére fiát, ifj. Tábori Andrást, vagyis bűncselekményt követett el. Ez pedig maradéktalanul illeszkedik a rágalmazás vétsége különös részi tényállásába.

Az elsőfokú bíróság által elkövetési magatartásának kizárólag a tényállításra leszűkítése a 3/2015. (II. 2.) AB határozat indokolásában megfogalmazott, a jogszabály engedte értelmezési mozgástér keretein belül, az érintett alapjog korlátozását kizárólag a szükséges és arányos mértékű beavatkozás szintjére szorító alkotmányos jogalkalmazói tesztnek nem felel meg.

Tévesnek tartotta az elsőfokú bíróság azon álláspontját is, hogy a riportbeszélgetésben sérelmezett mondatrészek nem tekinthetők tényállításnak, mivel azok nem a feljelentettek tényállításai, hanem túlnyomó részben más személyek által közöltekre, illetve hallomásra utalóak, amit a szöveg kifejezetten hangsúlyoz is, illetve kisebb részében pedig feltételezést, illetve olyan következtetéseket rögzítenek, hogy miként értékelendő, ha a más személytől szerzett információ valósnak fogadható el.

Hivatkozott a BH 2011.7.186 számú irányadó eseti döntésre, miszerint „A közszereplővel kapcsolatban olyan tényre utaló kifejezések napilapban, olvasói levélben való közlése, amelyek - valóságuk esetén - alkalmasak a közszereplő ellen büntetőeljárás indítására, túlmegy a szabad véleménynyilvánítás alkotmányos szabadságán, s nagy nyilvánosság előtt elkövetett rágalmazás bűncselekményének a megállapítására adhat alapot; a valóságbizonyításnak ez esetben is helye van. Utalt továbbá már a feljelentésben is hivatkozott BH 2015.323. számú eseti döntésre is, miszerint: „Annak a ténynek az állítása, hogy valaki egy bűncselekmény elkövetésének „részese” volt, alkalmas a becsület csorbítására.” és így a rágalmazás bűncselekményének megállapítására.

Ismételten kiemelte a már a feljelentésben is rögzített azon álláspontját, hogy - szemben az elsőfokú bíróság érvelésével - a 2023.06.02. napjával, a 2023. évi XXX. törvénnyel beiktatott Btk. 226. § és 227. § (3) bekezdései jelen büntetőügyben nem alkalmazhatóak. Az említett rendelkezések meglátása szerint nem vonatkoznak a Facebook, illetve a YouTube útján közzétételre, mivel a Facebook mint közösségi média, illetve a YouTube videómegosztó nem tartozik sem az Mttv., sem

pedig az Smtv. tárgyi hatálya alá, mert a Facebook mint közösségi média és a YouTube videómegosztó nem minősülnek sem sajtóterméknek, sem pedig médiaszolgáltatásnak.

Rámutatott, hogy a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság (NMHH) honlapján elérhető hatósági nyilvántartásban a Magyarjelen.hu honlap kizárólag a sajtótermékek között, mint internetes sajtótermék szerepel, ami nyilván nem azonos a YouTube közösségi oldallal. Kifejtette végül, hogy amennyiben az elsőfokú bíróság indokolása helytálló lenne, egy YouTube közösségi oldal is az NMHH nyilvántartásban kellene rögzíteni a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény (Mttv.) 41-46. §-ai alapján. Ez nyilvánvalóan fel sem merülhet, és azért nem, mert egy YouTube oldal sem sajtóterméknek, sem pedig médiaszolgáltatásnak nem minősül.

Mindezek alapján jogszabálysértőnek tartotta az elsőfokú bíróság végzésének azon részét, miszerint a Btk. 226. § (3) bekezdésében írt büntethetőséget kizáró ok Füssy Angéla és Bánsági Andor feljelentettek esetében azért állapítható meg, mer a <http://youtube.com> videómegosztó portálon közzétett „Varnus Xavér saját unokatestvére is áldozat lehet” videó a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény 203. § 60. pontja alapján sajtóterméknek minősül, illetve az ott közzétettek 2010. évi CLXXXV. törvény 203. § 40. pontja alapján médiaszolgáltatásnak minősül.

Megjegyezte továbbá, hogy a fellebbezéshez csatolt képernyőmentés szerint Füssy Angéla a feljelentésben sérelmezett cikket és az abba ágyazott videót saját Facebook oldalán is közzétette, ami a híresztelésnek, mint a rágalmazás elkövetési magatartásának szintén megfeleltethető, így esetében ezen magatartása miatt akkor sincs helye az eljárás megszüntetésének, amennyiben egy YouTube oldal sajtóterméknek minősülne.

Mindezek alapján a Be. 579. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Be. 604. § (1) bekezdés cb) pontja alapján az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott végzésének hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróság új (érdemi) eljárás utasítására tett indítványt.

A fellebbezés az alábbiak szerint eredményre vezetett.

A törvényszék utal előjáróban arra, hogy nem osztotta a magánvádló jogi képviselőjének azon álláspontját, hogy a „pedofil szexuális ragadozó” jelzős szerkezet használata tényre közvetlenül utaló kifejezésként lenne értékelhető. Leszögezendő ezzel kapcsolatban, hogy a pedofília a pszichiátria és a szexuálszichológia fogalomtárába tartozik, és a köznyelvben is ezzel egyező, a serdülőkor előtti gyermek iránti szexuális vonzalmat lefedő tartalommal használatos. Ezen fogalomnak nincs a büntető anyagi jognak való olyan direkt megfeleltethetősége, ami alapján nyilvánvalóan a Btk. XIX. fejezetében szabályozott bűncselekmények valamelyikének gyermekkorú sértett sérelmére való elkövetését jelentené. Ez igaz akkor is, amennyiben a sérelmezett jelzős szerkezet részeként kerül megfogalmazásra. Ehhez mérten ezen szöveg kétségtelenül elmarasztaló véleményt, olyan negatív értékítéletet tükröz, amiről az elsőfokú bíróság helyesen rögzítette azt, hogy becsület csorbitására alkalmas. A törvényszék ebben a körben egyetértett az elsőfokú bíróság által adott indokolással.

Megjegyzendő továbbá, hogy a fellebbezés indokolása téves abban a tekintetben is, hogy a fellebbezéshez csatolt képernyőmentés, a feljelentésben sérelmezett cikk és az abba ágyazott videó Füssy Angéla által saját Facebook oldalán való közzététele miatt ugyancsak megalapozza a nevezett büntetőjogi felelősségének vizsgálatát. A törvényszék ezzel összefüggésben rámutat arra, hogy a feljelentésben az említett magatartás nem szerepel, így nem képezi jelen eljárásban a vád tárgyát sem. A feljelentésben Füssy Angélának kizárólag a Dúró Dóra által tett Facebook bejegyzés saját oldalán való megosztását és a YouTube-ra feltett video tartalmát róta fel.

A törvényszék egyetértett ugyanakkor a magánvádló képviselőjének azon érvelésével, hogy a feljelentésben sérelmezett videóban elhangzó szöveg egyes megjelölt részleteiben kétségtelenül

tény híreszteléseként - vagyis más által tett tényállítások továbbadásaként - ragadhatóak meg és mint ilyenek, a rágalmazás különös részi tényállásának elkövetési magatartásával illeszthetőnek mutatkoznak. A szöveg tartalmazza egyebek mellett lényegében azt, hogy a feljelentő gyermekkorú unokatestvérét zaklatta, megrontotta, szexuálisan bántalmazta. Bánsági Andor ezen cselekmény kapcsán kifejezetten „...egy ilyen bűncselekmény, vagy ilyen tett...” megjelöléssel nyilatkozott ennek az abúzust elszenvedő személyiségére gyakorolt káros hatásairól.

Szemben az elsőfokú bíróság által helyesen elemzett „pedofil szexuális ragadozó” közléstől, az említettek kifejezetten gyermekkorú sértett sérelmére megvalósított nemi erkölcs elleni bűncselekmény elkövetésére vonatkoznak, annak elkövetőjeként kétségtelenül azonosíthatóan a feljelentőt nevezik meg, passzív alanyának (sértettnek) pedig egyik rokonát. A gyermekkorú megjelölés kifejezetten a büntető anyagi jogban használt kifejezés, a Btk. 16.§-ban foglalt meghatározásból levezethetően a 14. életévét be nem töltött személyt jelöli. Ekként olyan személyt is egyben, aki a Btk. XIX. fejezetében szabályozott bűncselekmények tekintetében a beleegyezési korhatár alatti. A megrontás pedig a köznyelvben is a büntető anyagi joggal összhangot mutató azon jelentéstartalommal bír, hogy a beleegyezési korhatárt el nem érő életkorú személlyel folytatott szexuális cselekményt jelöl. Ez a hatályos Btk. 198.§ -ban szabályozott szexuális visszaélés tényállásának megfelelő magatartás, melyet a büntető anyagi jog a megelőző Btk.-ban kifejezetten a szövegben használt néven, megrontásként szabályozott (1978. évi IV. tv. 201.§).

Amint arra a magánvádló jogi képviselője helyesen hivatkozott, töretlen a bírói gyakorlat abban a tekintetben, hogy olyan tények állítása, illetve híresztelése, amelyek szabálysértési, vagy büntetőeljárás megindítására adhatnak alapot, minden esetben a becsület csorbítására alkalmasnak tekintendők.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság a cselekményt érintően tett azon megállapítása, hogy a vád tárgyává tett cselekmény - annak bizonyítottsága esetén – elkövetési magatartás hiányában nem alkalmas bűncselekmény megállapítására, téves.

Egyetértett a törvényszék a magánvádló képviselőjének a Btk. 226.§ (3) bekezdésében szabályozott büntethetőséget kizáró ok hiánya kapcsán kifejtett érvelésével is.

Helyes az a hivatkozás, hogy a YouTube nyilvános video megosztó portál nem tartozik sem a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény (Mttv.), sem a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény hatálya alá, az ott közölt tartalom sem elektronikus sajtóterméknek, sem médiatartalomnak nem tekinthető.

Tévesen hivatkozott az elsőfokú bíróság az Mttv. 203.§ 40., illetve 60. pontjaira. A YouTube az Mttv. 203.§ 71a. pontjában meghatározott videomegosztóplatform-szolgáltatás fogalma alá tartozik. Ennek csak a fogalmi meghatározását tartalmazza az Mttv., az azzal kapcsolatos szabályozást az elektronikus kereskedelmi szolgáltatások, valamint az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások egyes kérdéseiről szóló 2001. évi CVIII. tv. tartalmazza.

Amint arra az elsőfokú bíróság helyesen utalt, a Btk. 226.§ (3) bekezdése büntethetőséget kizáró okként a rágalmazást tényállásszerűen megvalósító cselekménynek a közügyek szabad megvitatása körében, sajtótermék vagy médiaszolgáltatás útján való elkövetése esetében állapítja meg azzal a további feltétellel, hogy a cselekmény nem irányul a sértett emberi méltóságának nyilvánvaló és súlyosan becsmérő tagadására.

Mivel a videomegosztóplatform-szolgáltatással a felhasználó által készített videók nem tartoznak sem a sajtótermék, sem a médiatartalom, médiaszolgáltatás fogalomkörébe, az említett büntethetőséget kizáró okra való hivatkozás téves, egyben anyagi jogi jogszabályt sért.

Ehhez fűződően megjegyzésre érdemesek tartja a törvényszék a következőket :

A Btk. 226.§ (3) bekezdését törvénybe iktató 2023. évi XXX tv. előterjesztői indoklása szerint a jogalkotó e módosítással a közügyek szabad megvitatása körében, a sajtótermék vagy médiaszolgáltatás útján történő rágalmozás elkövetése vonatkozásában lényegében dekriminalizációt hajt végre, vagyis az efféle jogsértések szankcionálására a büntetőjogi utat nem, csak az egyéb jogági szankcionálást tartja fenntartandónak.

A normaszövegben megfogalmazott kivételt tekintve a jogalkotó az Alkotmánybíróság következetes gyakorlatában [pl. : 7/2014. (III. 7.) AB határozat, 3328/2017. (XII. 8.) AB határozat, 3465/2020. (XII. 22.) AB határozat, 3263/2018. (VII. 20.) AB határozat] meghatározott követelményekkel összhangban állóan kívánja szabályozni azt, hogy rágalmozás ezzel együtt sem sértheti az Alkotmánybíróság gyakorlatában kidolgozott meghatározásnak megfelelően az emberi méltóság korlátozhatatlan magját.

Az Alkotmánybíróság a 3328/2017. (XII. 8.) AB határozat indokolásának [74] bekezdésében leszögezte, hogy „a tényállításokkal összefüggésben ... az összefoglalt alkotmányos szempontrendszer alapján a védett véleménynyilvánítás szabályai a valótlan tényállításokra nem terjednek ki. A valótlan tények tudatos állítása ugyanolyan szélsőséges magatartás, mint az értéktételek tekintetében az emberi státusz tagadása, ezért indokolt, hogy a büntetőjogi védelem ultima ratio-ként a sértett rendelkezésére álljon.” Ugyanitt, de több, az indokolásban hivatkozott határozatban is utalt arra is, hogy a közügyben való megszólalás esetében a tényállítás során a tény valóságtartalmának tisztázása nagy hangsúlyt kap, gyakorlatilag elmaradhatatlan.

Az említettek tükrében az Alkotmánybíróság gyakorlatának megfelelő – a jogalkotó által adott indokolás szerint a szabályozás megalkotásánál is követett – elvi tartalmak mentén a tudottan valótlan tényállítással elkövetett rágalmozás a Btk. 226.§ (3) bekezdésben szabályozott, a büntethetőséget kizáró ok alkalmazásában kivételt jelentő körnek mindenképpen megfelel, azonosítható a sértett emberi méltóságának nyilvánvaló és súlyosan becsmérő tagadásával.

A feljelentés pedig azt is tartalmazza, hogy Füßy Angéla olyan nyilatkozatot tett a sajtóban – a video előzményét jelentő, egyben témaválasztását meghatározó - cikkének megjelenésekor, hogy nem állítja azt, hogy a feljelentett cselekvősege bűncselekményt valósítana meg. A feljelentett tehát tájékozódott mind a nemi erkölcs elleni cselekmények, mind a feljelentő általa vizsgált magatartásai ezek tükrében való megítélése tárgyában egyaránt. A video tartalma ezzel szemben kifejezetten bűncselekmény elkövetésére utaló állításokat ad tovább.

Összefoglalóan a törvényszék arra az álláspontra helyezkedett, hogy az elsőfokú bíróság tévesen rendelkezett az eljárás megszüntetéséről, ezért a Be. 598. §. (1) bekezdés e.) pontja alapján tanácsulésen eljárva a Be 609.§. (1) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot az eljárás folytatására utasította.

A törvényszék határozatával szemben a Be. 627. §. (1) bekezdéséből következően további fellebbezésnek nincs helye.

Budapest, 2025. március 05.

Dr. Fazekas Ágnes s.k. a tanács elnöke

Dr. Zsembery Antal s.k. előadó bíró

Dr. Hazafi Hildegárd s.k. bíró

a kiadmány hitelül:

Budapest Környéki Törvényszék, mint másodfokú bíróság
2.Bpkf.83/2025/2. szám

Fábián Ildikó
bírósági ügyintéző,
főtanácsos